

LIBERTATEA

Foaie pentru săteni și muncitori, întemeiată la Orăștie în anul 1902

DIRECTOR SUFLETESC:
Dr. ION I. MOȚA
DIRECTOR VREMELNIC:
Prof. IOAN MOȚA

Cererile de abonare și banii
pentru foaie se trimit pe adresa:
Admin. „LIBERTATEA” (Moța)
BUCUREȘTI I., Calea Victoriei 63

Orice scrisori pentru Redacție
să se trimită pe adresa:
RED. „LIBERTATEA”, ORĂȘTIE
Jud. Hunedoara.

„Libertatea” este:
Proprietatea familiei moștenitoare
alui ION I. MOȚA
ABONAMENTUL: 120 lei pe an,
60 lei pe ½ an și 30 lei pe ¼ an.

Apare
în fiecare JOI
2 lei

„Cenușotca” -- nu mai e cenușotcă...

Legiunea nu mai e uitată și în samă nebăgată...

— ZIUA DE 24 IANUARIE, A BIRUINTELOR —

Piatra de temelie multor mari înfăptuiri naționale, e ziua de 24 Ianuarie, cea aducătoare aminte de întâia Unire între țărișoarele surori, Moldova și Muntenia. Pân'aci neluate în samă erau ele. De aci încolo se schimbă soarta lor. Ani de zile patrioții luminați de pe cei doi țărmuri ai Milcovului, duseseră lupta dărză, luptă de Dzeu încăzită, împotriva desbinării dintre frați, până ce ajunseră a face pasul răsunător și istoric al unirii celor două Voievodate, prefăcându-le într-o singură Țară, în „România”, cea cu fruntea înălțată spre Cer, spre lumină, și cerându-și loc larg sub soare!.. De aci încolo, lumea nu mai trecea așa neluătoare în samă pe lângă tânăra și plină de viață Țară, ci privindu-o mai de aproape, începură toți a o prețui cu totul alt-fel...

Și rămase „România”, o sănătoasă piatră de temelie, încă tot mică, dar fișind din ea flăcările unor mari nădejdi de mare sporire în viitor. Și fu ziua de 24 Ianuarie, prilej de mare sărbătoare an de an, — căci aducea aminte de *încheerea fericită a unor sfortări și lupte iubitoare de neam*, cari au ridicat Țara mult spre Cer, stând cu picioarele bine sprijinite în pământ, pe piatră de temelie a celui izbânditor 24 Ianuarie...

Urmară alle izbânzi: Zmulgerea Nea țării, înălțarea la Regat, lărgirea hotarelor peste Dunăre în 1913, apoi lărgirea cea mare dând Țara mărită de azi. De atunci 24 Ianuarie e zi împătrită strălucită, pomenind ca neamului ce fericit o sărbătorește, de toate aceste mari izbânzi. Și pe lângă „ROMANIA” nuse mai trece ca pe lângă o Cenușotcă, ci e ținută în samă după însemnătatea ei, — însemnătate câștigată prin *lupte stăruitoare*, bărbătești.

Ordinul „Ferdinand I”.

Stăpânirea Țării mărite, prețuind deosebit de mult Unirea cea Mare de pe urmă, ca mulțumită pentru cei cari au pregătit-o prin munca lor, prin propovăduirea lor, prin lupta și jertfa lor, — a înființat o nouă decorație medalia „Ferdinand I”, care s'a dat fruntașilor neamului, cari înainte de războiu, dincoace sau dinco de Carpați, au lucrat la pregătirea sufletului românesc, sus și jos, pentru Unirea cea mare. Decorații cu această medalie, în felurite grade, sunt numiți „Cavaleri ai Ordinului Ferdinand I.” Pe aceștia M. Sa Regele, îi poartă în fiecare an pe zua de 24 Ianuarie la Palatul Regal, pentru a trăi ei împreună o seară plăcută în Sala Tronului, împospătându-și aducerile aminte din frumosul lor trecut. Apoi, pogorâți în ală Sală, unde li se servește o mică gustare, — M. Sa, în mijlocul Sălii, lasă să i-se prezinte un număr restrâns dintre oaspeții din sală, cu cari stă de vorbă, aflând dela dânșii aceea ce dorește, despre stările din Țară, din viața de obște. Sunt primiți fruntașii vieții bisericesti, culturale și politice.

Pentru noi legionarii e

de preț să știm, că Maestratea Sa a primit și a stat de vorbă, printre fruntașii celorlalte partide sau așezăminte, și cu un membru al Legiunii, cu părintele Protoieru Ioan Moța. După ce Maestratea Sa a onorat cu primirea și întreținerea Sa pe fruntașii partidelor politice: Oct. Goga, Dr. Vaida, N. Iorga, Dr. Lupu, — dnul Prim-ministru Goga a condus înaintea M. Sale pe părintele Protoieru I. Moța, cu care M. Sa s'a întreținut foarte binevoitor, ascultându-i păreri asupra treburilor de obște ale zilelor prin cari trecem. E întâia oră că un membru al Legiunii e împărtășit la înalt loc de luare aminte, în rând cu fruntașii altor partide. M. Sa a stat apoi de vorbă cu dnii: Dr. Sextil Pușcariu. Prof. univ. Cluj, cu dl Jean T. Florescu și General Paul Angelescu.

Această zi de 24 Ianuarie 1938, e pentru noi zi de seamă în viața Legiunii, — căci ea ne lasă să înțelegem și să vedem, că Legiunea nu mai e azi o Cenușotcă, ci un așezământ politic socotit în rând cu cele mai vechi decât ea, și că cei cari înconjoară Tronul ca sfinți, țin seamă de ea.

Studentii de nou în suferință

Săptămâna trecută s'a început procesul făcut unor studenți, bănuți că ei ar fi cari au bătut într-o seară în anul trecut, pe rectorul universității din Iași Bratu. Nu i nici o dovadă, cei bănuți vor fi achitați (af-lași nevinovați). Dar până una-alta, studenților li s'a dat de nou o lovitură grea, ca și atunci când au început bănușile asupra lor.

Președintele Uniunii Studenților, Dr. Șerban Milcoveanu, având un schimb de vorbe cu un comisar de poliție, acesta l'a pământ pe student! Studențimea a protestat la guvern pentru această pățosenie

și a cerut pedepsirea volnicului polișt.

Guvernul a aflat de bine a lovi și pe unii și pe alții, pe poliștii l'a suspendat (înălțurat) din slujbă, dar și contra studentului a pornit proces. Iar fiindcă i-s'a părut că studenții prea clocotesc între ei, i-a dat afară din căminele studențești în care erau adăpostiți cei mai buni și lipsiți dintre ei!

**VOTAȚI
semnul**

Marii noștri dușmani

se sutulcă de pe tot globul împotriva noastră!

Cel mai păcătos neam de pe glob, căruia îi place să trăiască nu întru sudoarea feței sale, cum trăește Românul, Sârbul, Neamțul, Ungurul, Francezul, — toți, — ci înfingându-se ca căpuși, în spatele acestor neamuri și sugând din sâcul vieții lor, — s'au supărat grozav că în România a ajuns la conducere un guvern național, care auzind de mulți ani strigătele tânguitoare ale poporului nostru, că nu mai poate suferi înepăturile și sugerile din trupul său, — cearcă să i mai împuțineze (nu să i radă pe toți!), de pe trupul neamului! Abia am oprit câteva din multele lor gazete, abia au fost înlăturăți 2 din 10 jidani de prin locuri în cari s'au fost înfipt prin mișelie, — și ai, vei!, urlă marginile pamântului împotriva Românilor „barbari” și a României lor nesuferitoare.

Dovada ni o dau știrile ce vin dela Geneva, dela scaunul „Ligii Națiunilor”. Iaca ce ne spun mai nou ziarele de acolo:

Ministrul de Externe al României, abia prididește să „liniștească” pe toți trimișii altor state (în cari duhul evreesc e încă tot stăpân), cari vin speriați și încrunțați la el și l'întreabă: „Ce faceți cu Evreii, săracii de ei?! Li izgoniți, li aruncați în lume? Dar unde să meargă?”

Evreii au un așa zis „Congres Mondial” (Mare Sfat de pe tot globul) și în acel Sfat au hotărât, să dea cerere repede și aspră la Liga Națiunilor, să iee la răspundere România și guvernul ei, pentru că a început a se s'arpăna de Evrei!

Auzi creștine! Tu ai o Țară. Un petec de pământ pe care ți l'a sorțit Dumnezeu și părinții tăi și pe care îl ții cu truda ta. Și ai în fruntea aceluia pământ, care e Țara ta, — un guvern ales și învoit de tine iar ei, se țin că „Țara” lor, e tot pământul, și se așează în scaune de dom-

nie, și de acolo dau poruncă „Tribunalului” dela Geneva, — — — ca să te iee de scurt, pentru ce faci tu în casa ta!

Noroc că Secretarul Ligii a spus, că Liga fiind locul de întâlnire a Statelor cu guverne recunoscute de toți, nu poate primi o cerere a unei Societăți particulare, care nu e totuși un Stat. Ci o va trece între cererile singuraticilor ce se plâng acolo.

Aceeași jidovime, zuruindu-și lanțurile de aur de pe pept, au cerut trimisului Angliei la Ligă, să ceară ei aspră samă României. Tot așa cel al Franței și a altor „puteri” plecate aurul lor.

Și de fapt și trimisul Franței a avut întrevederi cu Ministrul României, dar nu și a prea arătat supărarea; — al Angliei însă a fost mai cu crețe pe frunte, spunând că va stârni păreri rele despre România, o pășire mai departe și asprită împotriva Evreilor. — Par'că toți ar vrea să zică: Ține-ți tu, să nu vie pe la noi...

Și Herostrate Micescu, spun vestiile de acolo, se silește din răspuneri să asigure pe îngrijorării ocrotitori ai Evreilor noștri, că va sfătui stăruitor guvernul, să-și stămpere cât mai mult ținuta față de acești „cetățeni” iubiți pe tot pământul.

Putem dar bănuși, cu ce sfaturi va veni acasă d. Micescu. — Insuși nu prea porni împotriva jidanilor.

Guvernul va fi învoit să și „stămpere” măsurile împotriva jidanilor, pe porunca de afară?

Poate fi!

Dar cine ne va „astămpăra” pe noi, pe toți Românii, de a ne lăsa mai departe supți și tunși de acești mișei?

VOM LUA NOI măsurile de apărare, pe care guvernul va fi împedat a le lua!

Și nu va fi putere pe lume, care să ne opreasă că dela aceasta!

